

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/301/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617203883
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4617203883.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Borisa Minksa, v právnej veci žalobcu: P. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. C. č. d. XXX, o obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 27. júna 2017, č. k. 5C/25/2017-20, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Topoľčany, ako súd prvej inštancie (§ 12 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) uznesením zo dňa 27. júna 2017, č. k. 5C/25/2017-20 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) odmietol žalobu žalobcu na obnovu konania vedeného u tohto súdu pod sp. zn. 6C/501/2012, doručenú súdu dňa 26.8.2016 a doplnenú dňa 22.6.2017.

1.2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ustanovení § 397 písm. a/ až f/ , § 400, § 403 ods. 1, 2, § 404 až § 409 a § 413 ods. 1, 2 CSP.

2.1. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 04.07.2014, č. k. 6C/501/2012-204, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.09.2014 a 26.10.2014, bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 1.051,70 eura spolu s 9% úrokom z omeškania ročne od 2.6.2010 až do zaplatenia a zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 229,70 eura. Uvedené súd povolil žalovanému splácať v mesačných splátkach po 50 eur, a to vždy do 25-teho dňa v mesiaci, začínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, a to pod následkom straty výhody splátok a exekúcie. Vo zvyšku žalobu zamietol.

2.2. Žalobca sa podaním doručeným súdu dňa 26.08.2016, označeným ako žiadosť, sa domáhal obnovy konania sp. zn. 6C/501/2012 a žiadal o zrušenie návrhu v tejto veci, vydaného dňa 18.09.2012 z dôvodov zavádzajúcich informácií, ktoré poskytla Prima banka, ktorá žiadala vydanie platobného rozkazu o zaplatenie sumy 1.073,65 eur s prísl., avšak on túto sumu nemohol spôsobiť, nakoľko mal povolený debetný limit vo výške 170 eur pod číslom 793-06-0709. Dňa 12.05.2014 pod sp. zn. 6C/501/2012 písal JUDr. E. z advokátskej kancelárie, že mu bol prehodnotený limit na 1.200 eur, ale dňa 30.04.2010 bol znížený na sumu 170 eur, takže ku dňu vydania mal povolený debetný limit 18.000 SK, takže ani tak to nemohla byť suma 1073,65 SK, keď sa to prepočíta v SK na Eura.

2.3. Ďalej poukazoval, že dňa 09.02.2010 bola výška debetného zostatku 24,01 eura, ale už dňa 26.02.2010 to bola suma 1.221,99 eura, ktorú podľa jeho výpisov nemohol spôsobiť. Prima banka nikde konkrétne neuvádza, ako sa dopracovala k sume 1.073,65 SK, i keď uvádza, že to bol debet 18.000 SK, čo v prepočte nevychádza.

3. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 5C/25/2017-13 zo dňa 31.05.2017 vyzval žalobcu na doplnenie podania doručeného súdu dňa 26.08.2016, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť žalobou na obnovu konania a zároveň ho poučil, ako má žalobu na obnovu konania doplniť v lehote 10 dní, s tým, že pokiaľ tak neurobí, súd jeho podanie odmietne.

4. Žalobca svoje podanie doplnil dňa 22.06.2017, uvádzajúc, že jednoznačne žiada o zrušenie celého súdneho konania i rozsudku sp. n. 6C/501/2012. Banka s ním ukončila zmluvu dňa 21.05.2010 bez toho,

aby mu doručila doklad o ukončení zmluvy a žiadala súdnou cestou uhradiť nejakú pohľadávku. S Prima bankou neuzavrel žiadnu zmluvu. Dňa 9.2.2010 je zostatok na účte 24,01 eura a už dňa 1.6.2010 je 1.073,65 eura, bez toho, aby čerpal peniaze z banky. Banka si čerpala peniaze z jeho účtu i keď dostával len 170 eur a mohol si vyčerpať len 7 eur. Na jeho upozornenie, že banka mu nenecháva ani životné minimum, dopovedala dňa 14.5.2010, že sa jeho sťažnosťou u zaoberajú, ale do dnešného dňa mu nezaslali odpoveď. Žiadal súd zodpovedne prehodnotiť celý prípad, lebo inak všetky skutočnosti svedčia jednoznačne v jeho prospech a zároveň žiadal zrušiť exekučný príkaz vydaný pre JUDr. M..

5.1. Súd prvej inštancie ďalej v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že okrem podaní žalobcu sa oboznámil so spisom 6C/501/2012 a prijal záver, že žaloba žalobcu na obnovu konania je podaná oneskorenie a je zjavne nedôvodná. Uviedol, že lehota na podanie žaloby na obnovu konania je podľa § 403 ods. 1, 2 CSP tri mesiace, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

5.2. Skutočnosti, ktoré žalobca uvádza v žalobe na obnovu konania ohľadom ukončenia zmluvy banky s ním dňa 21.05.2010, bez toho, aby mu doručila doklad o ukončení zmluvy, ohľadom zostatku dňa 9.2.2010 na účte v sume 24,01 eura a dňa 1.6.2010 v sume 1.073,65 eura, bez toho, aby čerpal peniaze z banky, ohľadom bankou čerpaných peňazí z jeho účtu i keď dostával len 170 eur a mohol si vyčerpať len 70 eur a na upozornenie, že banka mu nenecháva ani životné minimum, odpovedala dňa 14.5.2010, že jeho sťažnosťou sa už zaoberajú, boli žalobcovi známe už v priebehu pôvodného konania o zaplatenie sumy 1.073,65 eura s príslušenstvom. Pokiaľ ich žalobca uvádza až v žalobe na obnovu konania, ktorú podal dňa 26.08.2016 a doplnil 22.06.2017, už uplynula doba tri mesiace odo dňa, kedy sa o nich žalobca dozvedel alebo ich mohol uplatniť.

5.3. Žalobcom podaná žaloba na obnovu konania je aj zjavne nedôvodná, pretože žalobcom uvádzané skutočnosti nie sú takými skutočnosťami, dôkazmi, ktoré by boli dôvodné pre povolenie obnovy konania podľa § 397 CSP. Na základe uvedeného súd v zmysle § 416 ods.1 písm. a/ a písm. e/ CSP bez nariadenia pojednávania odmietol žalobu žalobcu na obnovu konania.

6. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, dôvodiac tým, že Okresný súd Topoľčany absolútne neberie do úvahy všetky fakty, ktoré uvádza v predchádzajúcich návrhoch a ktoré sú tak časovo i finančne podložené a jednoznačne dokazujú pochybenia zo strany DEXIA-PRIMA banky a zo strany advokáta PRIMA. Poukázal na to, že súd ho vyzýva na totálne dopĺňanie skutočností, ale on všetky skutočnosti riadne, podrobne uviedol a nemá záujem niečo vymýšľať. Má dojem, že p. Mgr., ktorej tieto dôkazy nestačia, asi nemá celý spis pod palcom, nakoľko by zistila, že dňa 17.5.17 bolo vydané uznesenie 6Er/262/2015-33 a 9Co/161/2013-97, kde KS Nitra ruší uznesenie súdu prvého stupňa a vec vracia na ďalšie konanie. Takto spravodlivosť v písomnej forme neexistuje.

7. Ako stíhací pilot ČSLA a ASR sa 27 rokov musel riadiť len faktami a takto sa i riadil a nie teoretickými úvahami. Jednoznačne si stojí za tým, čo uviedol dňa 20.6.17 vo svojej doplňujúcej žiadosti a žiadal o zrušenie rozsudku.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie bez prejednaní veci na nariadenom odvolacom pojednávaní v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vo výroku vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9.2. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci správne zistil skutkový stav veci, správne aplikoval právne predpisy a vo veci aj správne a v súlade so zákonom rozhodol, preto sa odvolací súd stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie stupňa, na ktoré v celom rozsahu odkazuje. Vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu právnych noriem a správne zistený skutkový stav.

11. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (teraz sporovou stranou- pozn. odvolacieho súdu), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzalo do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (teraz stranami- pozn. odvolacieho súdu). Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ

rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu (Ústavný súd SR, IV. ÚS 112/05).

12. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (teraz § 397 CSP - pozn. odvolacieho súdu), (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000).

Zákon stanovuje na podanie návrhu na obnovu konania subjektívnu a objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie tohto návrhu je 3-mesačná; jej začiatok plynie od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je 3-ročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť; po uplynutí 3-ročnej lehoty môže byť návrh na obnovu podaný len v prípadoch uvedených v § 230 ods. 2 O.s.p. Obe lehoty (subjektívna i objektívna) sú lehotami zákonnými a nie je možné ich predĺžiť ani skrátiť.

Konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná; návrhu na obnovu konania v tejto fáze súd buď vyhovie alebo ho zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci. Jedným z predpokladov procesnej prípustnosti návrhu na obnovu konania, na ktoré sa zameriava súd v prvej z uvedených fáz, je medziiným existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré ten, kto navrhuje obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (§ 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), a ďalej možnosť vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (§ 221 ods. 1 písm. b/ O.s.p.). V oboch prípadoch je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, prípadne že sa nemohli vykonať dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p., avšak v pôvodnom konaní nimi nenavrhol vykonať dokazovanie.

O možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (§ 228 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), ide vtedy, keď účastník v pôvodnom konaní síce označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, avšak ním navrhnuté dôkazy nemohol súd vykonať z dôvodu prekážok objektívneho charakteru. Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie súdom v občianskom súdnom konaní alebo nemožnosť označiť či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu (viď R 19/1975). Ustanovenie § 228 ods. 1 písm. b/ O.s.p. sa vzťahuje na prípady, v ktorých účastník konania tieto dôkazy voči súdu v pôvodnom konaní použil (dôkazy označil a navrhol ich vykonanie), nemohli byť ale súdom (ktorý vykonáva dokazovanie - viď § 122 ods. 1 O.s.p.) vykonané preto, lebo tomu bránila nejaká objektívna prekážka. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 11. 8. 2011, sp. zn. 3 Cdo 98/2011).

13. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o odmietnutí z dvoch dôvodov, ktoré bližšie rozviedol v odôvodnení napadnutého uznesenia, a to 1./ že išlo o oneskorene podanú žalobu na obnovu konania a 2./ že žaloba bola zjavne nedôvodná.

14.1. Na margo vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone (§ 397 písm. a/ až f/ a § 398 CSP) dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol v pôvodnom konaní úplne alebo správne zistený skutkový stav. Návrhom na obnovu konania sa však nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia iné opravné prostriedky.

14.2. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom, ktorý by zakladal procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 397 CSP. Spôsobilým dôvodom obnovy konania je nový listinný dôkaz, ktorý nemohol účastník (strana) bez svojej viny použiť v pôvodnom občianskom súdnom konaní (teraz v civilnom súdnom konaní), ak ním možno preukázať skutočnosť, ktorá môže pre účastníka (stranu sporu) privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

15.1. V prípadoch uvedených v ust. § 397 písm. a/ a b/ CSP je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na

tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy. Táto podmienka nie je splnená, ak určitá skutočnosť, rozhodnutie alebo dôkaz existovali už v pôvodnom konaní a ten, kto navrhuje obnovu konania, o ich existencii vedel a mal aj dostatok podkladov potrebných na ich označenie a na splnenie svojej dôkaznej povinnosti, avšak v pôvodnom konaní nimi nenavrhol vykonať dokazovanie.

15.2. Dodržanie lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je jednou z objektívnych podmienok prípustnosti žaloby na obnovu konania. V Civilnom sporovom poriadku je upravená subjektívna lehota troch mesiacov(§ 403 ods.1), v rámci ktorej možno podať žalobu na obnovu konania a začína plynúť odvtedy, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Subjektívna lehota je limitovaná objektívnou trojročnou lehotou (§ 403 ods.2 CSP), ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia.

16. Súd prvej inštancie v bode 7 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v súlade so zákonom odôvodnil, prečo je žaloba žalobcu na obnovu konania zjavne nedôvodná, pretože žalobcom uvádzané skutočnosti nie sú takými skutočnosťami, dôkazmi, ktoré by boli spôsobilé na povolenie obnovy konania; rovnako tak správne odôvodnil aj tú skutočnosť, že mu na podanie žaloby uplynula subjektívna lehota tri mesiace odo dňa, kedy sa žalobca o dôvodoch na obnovu konania dozvedel.

17. Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní (§ 228 ods. 1 písm. a/ OSP, teraz § 397 písm. a/ CSP-pozn. odvolacieho súdu) sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu. Nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikrročilo (R 19/1975).

18. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie vo veci správne rozhodol o odmietnutí žaloby žalobcu na obnovu konania s poukazom na ust. § 413 písm. a/ a písm. e/ CSP, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil a záverom dodáva, že žalovaný, napriek výzve a poučeniu súdu prvej inštancie v nej zo dňa 31.5.2017, č.k. 5C/25/2017-13 ani riadne neoznačil žalovaného v tomto konaní a ďalej poznamenáva, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní neposudzuje dôvodnosť či nedôvodnosť odvolania, ale vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia, preto rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).